

nr 35

Abja Gümnaasiumi ajaleht

KADAKAS

Aastastud novembrile 1995

Detsember 2011

ABJA GÜMNAASIUM EILE, TÄNA JA HOMME

Abja gümnaasium on haridust andnud juba aastakümneid. Aastad on olnud erinevad – näiteks on olnud aegu, kus õpilaste ja õpetajate arv võrreldes praegusega on olnud palju suurem. Nüüdseks on õpilasi jäänud alla 300 ning tõenäoliselt see väheneb veelgi. Kõigest olenemata on haridust antud siiani ning jätkub edaspidigi.

Abja gümnaasiumi juures on alati rõhutatud tema asukohta looduslähedases keskkonnas. Koolimaja ümbritsevad kaunid Mulgimaa puud, eriti tähtis koht on elupuudel. Väike õpilaste arv on kooli plussiks, nii teavad üksteist nii õpilased kui ka õpetajad. Seetõttu ei peaks mitte keegi tundma end tõrjutuna ning ka õpetajad saavad igale õpilasele pisut rohkem tähelepanu pühendada kui suurkoolides.

Kõige rohkem on aga rõhku pandud hariduse andmisele. Nii see peabki olema, sest tegemist on ikkagi haridusasutusega. Mina leian, et meie kooli haridus on sama kvaliteetne nagu enamikul Eesti koolidel, kuigi jah, eksamitulemused on küllatki tagasihoidlikud. Kuid seda ei saa kindlasti pidada õpetajaskonna süüks, sest igal aastal on olnud nii väga häid, keskmisi kui ka halvemaid eksamitulemusi. Pigem peitub põhjus selles, et eksaminandid ei valmista end eksamiteks piisavalt korralikult ette. Mõni õpilane arvab, et nädal enne eksamit õppima hakkamine on hea tulemuse jaoks piisav, kuid nii see kindlasti ei ole. On isegi õpilasi, kes eksamiteks üldse ei valmistu.

Kooli õppetöös annaksin õpilastele pisut rohkem valikuvabadust. Sel aastal on seda ka tehtud,

nii on 10. klassis õppe-suunad. Kuid siiski võiks olla aineid, mis ei oleks kohustuslikud, vaid valikained. Nii näiteks oli eelmisel aastal kohustuslik aine filosoofia, mis oleks võinud olla valikaine. Põhjuseks, miks need tunnid on kohustuslikud, on kindlasti see, et mõne aine võib valida ainult paar õpilast. Aga alati leidub ka alternatiivseid lahendusi. Nii saaks näiteks gümnaasiumiklasse valikainete puhul integreerida. Ka kohustuslike ainete puhul võiks olla süsteem, et õpilane peab valima juurde mingi kindal arvu lisakursusi.

Abja gümnaasiumi puhul on nii mitmeid plusse kui ka miinuseid, nii nagu ka kõikide teiste koolide juures. Sellest hoolimata arvan, et Abja gümnaasium pakub kvaliteetset haridust igaühele, kes selle nimel vaeva näeb. Kooli jätkusuutlikkuse nimel tuleb alati tegeleda ka innovaatiliste lahenduste otsimisega, gümnaasium tuleb muuta atraktiivseks nii õpilastele kui õpetajatele.

Abja Gümnaasiumi õppehooned 2011 septembris.

Mihkel Hiob, XIIa kl

Jätkuv traditsioon meie koolis

Meie kooli traditsioonide kohaselt tähistati ka tänava õpetajate päeva 5. oktoobril. Sel aastal rõhuti rohkem päeva asjalikkusele ei tehtud nalja, vaid võeti asja tõsiselt, et abiturientid saaksid omal nahal tunda õpetajaameti häid külgi, kuid samuti mõista selle elukutse raskemat poolt. Õpilastele pandi südamele käituda tunnis viisakalt ning nii, nagu oleks tegemist tavalise koolipäevaga.

Kolmapäeva hommik sai alguse aulas, kus Jüri Ojamaa andis võimu, koolimaja võtmed ning telefoni üle Alina Mihailovale, päeva noorele direktorile. Kogunemise lõppedes oodati ärevalt kohtumist oma õpetajaga. Kokku toimus neli tundi, igaüks neist kestis 30 minutit. Kuna abituriente on 33, siis said paljud võimaluse anda tunde

kahekesi. Kõige raskem oli anda tunni põhikooli klassides, kuna õpilased on väga kärsitud, aktiivsed ning vajavad palju tähelepanu. Samuti ei saanud mõned neist aru, et tegu ei ole 1. aprilli, vaid tavalise koolipäevaga. Kuid kindlasti kogesid noored õpetajad sel päeval rohkem head kui halba.

Päeva kokkuvõtteks toimus pärast tunde kogunemine, kuhu olid kutsutud Abja gümnaasiumi praegused ning pensionile jäänud õpetajad. Aktusel kõlas lõike Oskar Lutsu „Kevadest“, õpetajateemalisi laule ning luuletusi, sõna said mõlemad direktorid ning hoolekogu esinaine Piret Leskova. Pärast südamlikku aktust olid abiturientidega ühisesse kohvilauda kutsutud nii praegused kui ka endised Abja gümnaasiumi õpetajad.

Loodan, et ka järgmised õpetajate päeva tähistamised oleksid rohkem tõsised kui naljakad. Õpilased ootavad, et sellel päeval saab huumorit, nad panevad abituriente proovile, käitudes lapsikult ning ebaviisakalt. Meie koolis on tähistatud õpetajate päeva juba kümneid aastaid ning selle traditsiooni jätkumiseks ning tõelise mõtte säilitamiseks on vaja muuta õpilaste suhtumist tõsisemaks. Oktoober on küll hea õpetaja kuu, kuid austama ja meeles pidama peaks oma õpetajat terve õppeaasta!

Kristi Köpp, XIIa

Õpetajad Kelly Ruusalu ja Janetta Lille vahetunnis

Abituriendid Elary Talu ja Madis Tellis keemiat õpetamas.

Fotod: Teevi Toomsalu

Noorte rebaste marutaudivastane vaktsineerimine

Abja Gümnaasiumis toimus traditsiooniline rebasteristimine, mida võib nimetada ka eelnevate aastate "raamide lõhkumiseks". Kümnnendate klasside õpilaste gümnaasiumi vastuvõtmise riitus kestab tavaliselt ühe päeva. Tänavused rebased seisid katsumustega silmitsi koguni neli päeva.

Esmaspäev - beebipäev: "marutaudis rebased" pidid riietuma sel päeval beebideks. Kohustuslikeks riietuselementideks olid lutt ja pudipöll. Rebased pidid lutti suus hoidma vahetundide ajal ja pudipölle ei tohtinud kaelast eemaldada. Reeglite rikkumise puhul ootas neid ees karistus. Hommikul olid 11.a ja 11.b klassi õpilased rebaseid ootamas garderoobis, kus nad said endale nemed. Peale esimest vahetundi, said nad süüa Laura poolt tehtud tervislikku aedvilja-mehu, said endale näo-maalingud. Üheteistkümned elu tegi ülimgavaks rebaste teenindus sööklas, kus nad serveerisid soovi korral toitu ja koristasid meie nõud. Kõik see oli alles väike katsumus, võrreldes sellega, mis neid ees ootas.

Teisipäev - lasteaia päev: Sel päeval olid tüdrukud koolis kleitidega ja poisid lühikeste pükstega, jalas pidid olema neil põlvikud ja kummikud, mis on lasteaia lastele üsna iseloomulik. Peale esimese tunni lõppu kogunesid rebased järjekorrale rivistusele aulasse, kus nad said süüa Sigriti imemaitsvaid šokolaadi kattedega pekitükke ja Anelle-Ly valmistatud küüslaugupiima. Võimlas jaguneti kahte gruppi. Ülesandeks oli juua ülimateimatvat küüslaugupiima või põdrasamblateed, seejärel jooksma võimla teise otsa, "puurima naftat" ja tagasi jooks-

10.-13.10.2011

Fotod: Liisi Rajamäe

ma. Selle võitsid rebased, kes jõid küüslaugupiima, ehk andis vänge küüslaugumaitse ja -lõhn neile suure energiale. Pärast neljandat tundi koguneti veel aulasse ja rebased tegid ühispile.

Kolmapäev - eeskujulik koolijüts: rebased saabusid kooli helkurvestide ja pappkastidega, kuhu olid mahutatud kõik vajalikud koolitarbed. Pärast esimest tundi koguneti aulasse, kus tehti kohaloleku kontroll. Veendumaks, et keegi ära ei eksi, ühendati rebased jalgupidi kokku. Sel päeval ei pidanud rebased muretsema, et neil kõht tühjak jääb, sest 11. klasside õpilased muretsevad selle eest. Rebased said Helari tehtud möksi ja Laura metsmarjamoosi. Rebased pidid oma võimed proovile panema ka porgandi söömisel, ilma käte abita.

Neljapäev - täieõiguslik rebane: rebased kogunesid koolimaja ette, et teha väike hommikuvõimlemine, sest ees ootas neid ju viimane päev, mis töötas tulla väga vaevrikas. Peale teist ja kolmandat tundi koguneti aulasse, et mängida sõnade äraarvamismängu, kasutades pantomiime. Kui rebane ei suutnud sõna ära seletada nii, et rahvas aru saaks, siis sai ta karistuseks putru, mille peamised koostisosad olid kamajahu ja hommikuhelbed. Samuti said nad kaalika-porgandi-küüslaugusalatit. Päev oli üsna toimekas ja palju oli veel õhtuseks ürtituseks teha.

Õhtul koguneti kella poole kuueks Abja keskparki, kus rebased esitasid oma tantsu ja vande. Edasi liiguti Abja Gümnaasiumi aulasse, kus neid ootas takistusrada.

Rebased saadeti sisse, kus nad said ergutuseks jalapeneot. Edasi tuli kõndida hobuse pealt järgmisesse punkti. Seal ootas neid ees kaus hernekommidega, mis olid jahus. Seal sai rebaste karvkate kokku siirupiga ja peale rüüpamiseks anti sooja piima. Liiguti edasi mööda pinki, kes kõndides, kes roomates. Seal ootas rebaseid ees hambapesu, loputamiseks küüslauguvesi ja preemiaks said nad tubli hambahoolduse eest sprotipasteeti. Järgmises punktis pidid nad sooritama kukerpalli, löua all kanamuna. Pärast paljud olid pärast munaga koos. Järgmisena tuli imeda läbi suka banaan, kurgile kondoom peale panna, roomata teel, mis oli kaetud seebiveega. Rebased said meene ja on nüüd täieõiguslikud gümnaasiumi õpilased.

Rebasekutsud lubasid oma vandes 11. klasse teenida ja hoida au sees ka oma kooli nime ning seista selle maine eest. Kõik rebased olid väga väga tublid ja me hindame nende vaprust.

*NB! Vabandame kooli juhtkonna ees oma eksimuste pärast!
XI.a ja XI.b*

Mario Kekišev XI.a

Ametlikult gümnaasistideks

Kui tavaliselt kestab rebaste ristimine vaid ühe päeva, siis tänava oli see teisiti. Seekord kestis ristimine koguni neli päeva. Pidime kandma iga päev erinevaid riideid ning igal hommikul pandi meile külge nimesildid. Tüdrukud pidid kooli saabuma ilma meigita ja enamjaolt soditi meil markeriga nägu täis.

Esimesel päeval pidid meil seljas olema beebiriided: lutt, pudipõll ja haiglasussid. Sel päeval ei toimunud eriti üritusi, kuid pidime sööma punast segu, mis ajas südame pahaks.

Teisel päeval pidid tüdrukud kandma seelikut ja kummikuid ning poisid lühikesi pükse. Sel päeval toimus vahetunnis ka mäng, kus pidime moodustama kaks võistkonda. Mäng seisnes selles, et jooksime teise võimla otsa, keerutasime, kuni pea hakkas ringi käima ja jooksime tagasi. Seekord sõime pekki, mis oli kaetud šokolaadiga. Kuna kool kestis vaid kolm tundi, tegi-

me lõpus grupipildi ja läksime koju.

Kolmandal päeval pidime kandma helkurveste ning koolikotte asendasid pappkastid. Pidime sööma porgandit käte abita.

Neljandal ehk viimasel päe-

Foto: Keijo Koort

val pidime kandma võimalikult punaseid riideid, kõrvu ja saba. Hommikul pidime kooli saabuma varem, sest meid ootasees hommikuvõimlemine. Vahetunnis pidime jällegi sööma, seekord aga mitut asja ning ka jook ei puudunud. Mängus pidi üks rebane teistele sõna seletama, endal kork suus.

Kui koolipäev oli läbi, algas põ-

hiüritus. Rebased pidid poole kuueks kogunema Abja parklasse, kus laulsime, tantsisime ja võimlesime. Kõik oli väga naljakas, kuna meil polnud tantsu tehtud ning pidime improviseerima. Lõpuks otsustasime, et Henri teeb liigutused ette ja ülejäänud klass järgi. Kõik see õnnestus väga hästi ning lõbu oli laialt. Sealt iikusime kooli poole. Kus pidime läbima takistusraja pimesilmi. Enda korda oodates olid kõik väga ärevil. Kui lõpuks rajale saadi, oli hea tunne.

Pidime roomama läbi seebivedeliku, riided said üpris märjaks. Samuti pidime tegema kukerpalli, muna lõua all. Kui kõik olid raja läbinud, anti meile tõendid, et oleme ametlikult gümnaasistid. Tõendiks olid väikesed punasest puust klotsid, millele oli peale kirjutatud nimi ja aasta. Peale oli liimitud kõrvadega kastanimuna.

Rebaste ristimine oli meeldejääv ja väga tore. Loodan, et ka meie saame järgmisel aastal tulevasi rebaseid ristida.

Greete Jaksur, X kl

Kohtumine kirjanik Jaan Rannapiga

20. oktoobril kogunesid lugemishuvilised Abja raamatukokku, et kohtuda Jaan Rannapiga. Meie kodukandi kirjanikule on Halliste ja Abja südamelähedased, kuna siin möödusid kirjaniku lapsepõlve- ja noorusaastad. Kirjanikuhärra mainis, et Abjast on tema raamatutes päris palju juttu. Kuna Jaan Rannap oskab mitmeid pille mängida, meenutas ta lugu, kuidas otsis Abja koolis üles puhkpilliorkestri juhi ja pakkus end orkestrisse mängima. Kui lumi maha tuli, sõitis ta Hallistest Apja tõukekelguga, pill nööri- ga istme külge seotud. Kord proovist koju sõites jõudis poiss järele hobusemehele. Ta sidus nööri ree külge. Hobusemees oli magama jäänud. Kelgul külitava pasuna huu- lik ulatus poisile täpselt suu kõrgu- sele. Et hobune kiiremini liiguks, otsustas poisike pasunat puhuda. Hobune tõmbas jalad kõhu alt väl- ja ja hakkas lõhkuma. Kui hobune hakkas koju jõudma ja võttis täis-

nurkse kurvi, käis kelk külili ja poiss pikali, aga nööri lahti ei tulnud, ning nii pörkas kelk koos pasunaga möö- da kõvaks sõidetud lumist teed. Lugu lõppes sellega, et poiss kor- jas teelt kelguosi ja pasunajuppe. Jaan Rannapi mõnus ja huumori- ga vürtsitatud jutt köitis kuulajaid. Öhtu teises pooles tänati õpilasi ja täiskasvanuid, kes osalesid omaloo- minguvõistlusel "Minu koolilugu".

Agu Sihvka nimelise preemia, mille Abja vallavalitsus andis välja esimest korda, pälvis **Oscar Rahu**.

Aitäh Jaan Rannapile!

Siiri Meidla

Tublimad olid:

4.- 6. klass

Merike Voss
Kirke Kask
Joel Jänes

7.- 9. klass

Karolin Jürise
Kelly Välba
Mari Kask

10.- 12. klass

Mario Kekišev
Markus Lelle
Karl Puidet

Täiskasvanud:

Mari Puidet-Lees
Marje Kaaremaa
Lii Mäemurd

Foto: Elmo Riig / SAKALA

Kultuur ei kao kuhugi

3. novembril kogunes paras hulk luulehuvilisi õpetajate tupa, et lugeda luulet. Osa võtsid X ja XI A klassi noored. Ei puudunud ka õpetajad, õppealajuhataja ja direktor.

Loeti Juhan Liivi, Viivi Luige, Heiti Talviku, Villem Ridala, Anna Haava ja Indrek Hirve sügisluulet. Kuna XI klassis käsitletakse parasjagu Marie Underi loomingu, siis valisid noored esitamiseks Underi luuletused. Õpilased lugesid hingega ja kui mõnel neil või noormehel läkski rida meelest, siis numbrit sellest ei teatud, kuna õhkkond oli sundimatu.

Meil on juba tavaks saa-

nud, et ka õpetajad loevad luulet. Õpetaja Siiri Meidla valis Viivi Luige luuletuse, kuna Luik tähistas äsja oma 65. sünnipäeva. Õppealajuhataja Sirje Renter oli leidnud ühe vana koolialmanahhi ja luges seal Abja kooli vilistlaste luulet. Õpetaja Linda Menning aga valis prantsuse luuletaja Charles Baudelaire'i, kuna tema vanemate kodus käis „Loomingu“ raamatukogu“ ja seal ilmus ka Baudelaire'i luulevihik, mis omal ajal oli õpetaja Lindale sügava mulje jätnud. Allakirjutanu avastas septembrikuu „Loomingust“ Andres Ehini põnevad luuletused, üks neist -

„Uudissõnu muigutades“ kõlas aktuaalselt. Direktor Jüri Ojamaa luges Juhan Saare luuletuse ja lõpetuseks esitas Ernst Enno sõnadele loodud laulu, saates end kitarril.

Huvijuht Triinu Menning luges Indrek Hirve Luuletused „Õhtuid ei olegi enam“ ja „Lumi langeb tasa“. Olime jõudnud sügisest varatalve ja õpetajate toas jäid kõik hiirvaiksiks. Kes kus oma mõtetega oli, seda võis mõtlikelt nägudelt lugeda. Aga üks oli kindel, õhtu liitis nii õpilasi kui õpetajaid ja võib rahulikult väita: kultuur ei kao kuhugi.

Silvia Mälksoo

Õpilaste arvamused luuleõhtust

Mulle meeldis väga tänavune hingepäeva luuleõhtu. Väike ja rahulik seltskond, küünlavalgus ning kaunid luuletused õpilastelt ja õpetajatelt. Lugesin Viivi Luige luuletust „Sügisene“. Meeldis see kaunis ja südamlük luuletus, mis iseloomustab just praegust hetke ja sügist, milles oleme.

Greete Jaksur, X kl

Luuleõhtul lugesin Hando Runneli „Ilgavikku“. Meeldis väga hubane õhkkond, mille õpilased ja õpetajad tekitasid. Kõiki luuletusi oli huvitav kuulata ja kaasa mõelda sisu üle. Kõige enam meeldis mulle direktor Jüri Ojamaa laul, kuna ta esitas selle väga emotsionaalselt. Kui kunagi peaks veel luuleõhtu tulema, siis osalen kindlasti.

Rauno Alp, X kl

Luuleõhtu oli minu jaoks huvitav ja meeleolukas. Esitades Viivi Luige luuletust „Võtke!“, oli mul väike hirm, et teen midagi valesti. Lõpuks aga oli luuletuse lugemine

ja teiste kuulamine väga ilus kogemus, millest ma poleks tahtnud ilma jääda.

Keith Sosi, X kl

Luuleõhtu möödus rahulikult ning meeleolukalt. Kuulatud luuletused olid sisukad ja andsid palju mõtteainet. Õhtu pärl oli direktor Jüri Ojamaa laul, kuid ega teisedki kehvemad olnud. Ootan pingsalt järgmist luuleõhtut ning sooviksin esitada ka ise ühe luuletuse.

Simo Astel, X kl

Luuleõhtut võib nimetada kordaläinuks. Tore oli näha, et õpilased on nõus tulema kooli ka siis, kui neid ei kutsu just kohustuslikud koolitunnid. Esialgu ma ei tahtnud sellele üritusele minna, kuid ma ei kahetse, et sinna läksin. Kõlasid luuletused, mis pakkusid mõtlemisainet kauemaks. Tore, et direktor saatis luuletusi kitarril ja laulis ise. Mulle meeldisid kõige rohkem direktori ja huvijuhi Triinu Menningu loetud luuletused.

Kui kutsuda kedagi vabatahtlikult luuleõhtule, siis paljud ütleksid sellest ära. Leitakse sada muud tegevust, mida nad kindlasti peavad just sellel päeval ja sellel ajal tegema. Aga tegelikult on asi lihtsalt viitsimises ja tahtmises. Paljude jaoks tundub see igav ja mõttetu, võrreldes näiteks sellega, et samal ajal sõpradega korvpalli mängida. Inimesed ongi erinevad ja kõigile ei saa samad asjad meeldida, aga kuidas sa tead, et sulle ei meeldi luuleõhtu kui sa pole seal mitte kunagi käinud? Ka mina polnud alguses eriti sellest huvitatud, aga samas kui mind kutsutakse, siis ma lähen ja teen selle asja ära. Luuleõhtul meeldis kõige rohkem direktori laul. Oli näha, et ta on asjasse süvenenud ja laulab tundega. Muidugi meeldisid mulle ka kõik luuletused, mis sobisid väga hästi pimedasse ja külma sügisõhtusse.

XI a

Kas sina oled küllalt pöörane?

3. novembril toimus Pärnu kontserdimajas traditsiooniline noortekonverents „Lahe koolipäev“. Ürituse eesmärgiks on anda noortele üks meeldejääv kogemus koos hulga nõuannetega, mis võiksid igaühe eluteel abiks tulla. Sel aastal oli ürituse teemaks: „Kas olen küllalt pöörane?“

Päev algas rongkäiguga läbi Pärnu linna. Astunud kontserdimaja, tervitas meid igaüht käepigutusega Märt Treier. Saime oma nimesildi ning ürituse materjalid. Jõudnud teisele korrusele, nägin saalist rahvatantsijaid, kes nii mõnegi konverentsil osaleja tantsima olid kutsunud. Mõne hetke pärast muutus kõik rahulikumaks ning kardinatega tagant seadsid sammud noorte ette esinejad Ago Anderson ja Sepo Seemann ning peakorraldaja Märt Treier. Samal ajal visati saali noortele ka patju, mida keegi, hoo-

limata käsklusest teha padjasõda, ära anda ei tahtnud.

Gerd Kanter ja tema mänedžer Raul Rebane rääkisid elus eesmärkide seadmisest, noorusest ning spordist. Isegi kui eesmärgid on kättesaamatud, tuleks neid ikkagi püstitada. Pärast seda tehti lühike värskendav paus. Saali tagasi astunud, oli minule ja kindlasti ka teistele õnneks paika seatud istmed. Sõna sai Mart Noorma, kes rääkis füüsikast ja satelliidist EstCube. Kolmanda esinejana oli päevakavas Laura Põldvere, kes esitas noortele mõned laulud oma loomingust ning andis intervjuu oma kogemustest Märt Treierile.

Järgmiseks esinejaks oli Aleksei Turovski, kes rääkis loomade ilust ja vabast. Jätkati roomajatega, kui kohalik pärnakas Peeter näitas saalisolijatele kõigepealt ühte väikest, seejärel paarimeetri pikkust

ning kolmandana ühte väga suurt madu, mida pidid korraga tassima neli meest. Igaüks sai neid ka katsuda! Pärast pisikest pausi oli järg Ago Andersoni ja Sepo Seemanni käes, kes kombekohaselt tegid laival pisut huumorit. Päeva viimaseks esinejaks oli David Vseviov, kes rääkis kuulajatele kolm filosoofilist, kohati absurdset lugu. Sellega saigi üritus otsa ning kõigil algas kodutee.

Mina käisin sellelaadisel üritusel esimest korda ning minule üldjoontes see meeldis. Päev oli sisukas, humoorikas ning igas mõttes kasulik. Kuigi mingisuguseid elutarkusi ma väga juurde ei saanud, siis oli see koolile vahelduseks üks lahe päev. Soovitaksin kõigile, kellel avaneb võimalus, sellest üritusest osa võtta.

Mihkel Hiob, X kl

Tartu ekskursioon

Me käisime 19. oktoobril koos kuuenda klassiga Tartus. Ma ootasin seda reisi, sest see tundus väga põnev ja muidugi oligi.

Me hakkasime sõitma kell 8:30. Käisime Lõunakeskuses ja batuudimaailmas. Mulle meeldis väga Limpamaailm ja pallimeri. Limpamaailmas pidi suurest täispuhutavast trepist üles ronima ja siis sai sealt alla lasta. Ühesõnaga hüppasime päris palju ja veetsime seal kaks tundi.

Söömas käisime erinevates kohtades, meie einestasime ja ostlesime Taskus. Meil oli väga lõbus.

Seejärel läksime Ahhaa teaduskeskusesse. Seal oli väga põnevaid asju, näiteks peegellabürint. Ma ei saanud aru, kus ma olen, sest igal

pool olid peeglid ja inimesed. Veel külastasime robotloomade näitust, mis ei olnud minu arust eriti huvitav. Me käisime ka planetaariumis. See oli suur ruum, kust lasti seinte peale slide kosmosest. See oli nagu päris ja meeldis mulle väga. Veel käisin lae alla tõmmatud köiel rattaga sõitmas. Seal oli väga palju huvitavaid asju, aga neid kõiki ma lihtsalt ei jõua nimetada. Ahhaa oli kõige huvitavam.

Pärast Ahhaad läksime 4D-kinno, kus sõitsime pörkeautode rallil. See päev möödus lustakalt ja lõbusalt.

Grethel Seegel, VII kl

Õpilaste joonistused ettelugemise päeval

Jacline Värk, IV kl

Eva Rahel Viitas, II kl

Minu tulevikuplaanid

3. klassi eesti keele töövihikus oli ülesanne, kirjuta vihikusse jutt oma tulevikuplaanidest: kelleks tahad saada, kus hakkad elama ja milline on sinu tulevane pere. Ja usinad kolmandikud kirjutasidki.

Õpetaja luges ja mõtles, kui elutargad ja arukad lapsed, ei õhulosside ehitamist ega pilvedes hõljumist. Kahju...

Ma tahan saada bussijuhiks, sest see on äge amet. Hakkam elama Soomes. Kui suureks saan ja tööle lähen, saan seal rohkem palka. Minu tulevane pere on selline: üks laps ja kaks täiskasvanut.

Ma tahan endale kahte last: poega ja tüdruku. Hakkam elama maal koos oma mehega. Tahan endale talu ja palju loomi. Ma hakkam pagariks, kokaks ja müüjaks. Mind huvitab sport ja laulmine.

Mina tahan saada bussijuhiks. Tahan elada Soomes. Tahan olla poissmees.

Lähen kutsekooli ja õpin keskkonnatehnika lukksepa. Maja ehitam mere äärde. Tahan suurt tööautot. Soovin kahte last, ühte koera ja üht tarantlit. Tulevikus huvitab mind motokross.

Tahan õppida treeneriks. Suureks saades tahan elada oma majas koos perega. Mul oleksid tulevikus lemmikloomad.

Ma tahaksin saada näitlejaks sellepärast, et see on hea ja kerge amet. Tahaksin elada suurena ka maal, sest seal ei ole palju liiklust nagu linnas. Ja muidu ka hea koht. Sooviksin, et minu peres oleks neli last: kaks tüdrukut ja kaks poissi.

Mind huvitab maalimine, sest joonistada on tore ja värvidega saab teha huvitavaid pilte.

Ma tahan kõrghariduse saada Tartu Ülikoolis.

Ma tahan saada rekkajuhiks. Tahan endale bernhardiini, see on äge koer, ja kassi, nelja last ja naist, traktorit, ägedat ratast, baiki ja suurt maja.

Tulevikus tahan saada juuksuriks. Hakkaksin elama Prantsusmaal suures villas.

Mulle meeldiks palju reisida. Minu peres peaks olema ema, isa ja üks laps.

Laste mõtteid kogus õp Karin Sepp

Avatud sahtlid

Siili mure

Metsas kõnnib väike siil,
painab teda murehiid.
Küsin, mis on mureks tal
vastab, et see kukerpall.
Asi pole üldse paha,
istu ainult kükki maha
Tõmba pea sa jalge vahel,
varsti maandud jalgel kahel.
Siilike siis proovis seda,
välja tuli üsna kena.
Proovis korra, proovis kaks,
kooli tšempioniks sai, naks.

Merike Voss, VI klass

Rada

Kas tahksid elada mõnes teises kohas,
kus parem oleks veel.
Kus rohi veel rohelisemalt vohab,
ainult pidu ja pillerkaar su teel.

Ka kannatustel elus on koht,
neist võimalik on õppida.
Ole rahul sellega, mis sul on,
kõik hästi võib veel lõppeda.

Kristi Kõpp XII a

Kuidas noori Eestisse tagasi meelitada?

Mavõtsin omatänavaküsitluse aluseks Haridus- ja Teadusministri Jaak Aaviksoo väljaütlemise, mis avaldati 14.10.2011 (E24 uudisteportaal) Aaviksoo: "Valitsus ei saa noorte Eestisse tagasi meelitamiseks midagi teha!"

14.10.2011 ilmus meediakanalitesse järjekordne uudis, milles Jaak Aaviksoo väitis, et noorte tagasimeelitamiseks ei saa valitsus midagi teha. Läksin tänavale, et uurida mida kodanikud sellest arvavad. Kokku esitasin kodanikele kolm küsimust, millele nad vastasid- kes napsõnaliselt, kes pikemalt arutledes ja analüüsid. Küsisin rahva arvamust, mida nemad arvavad sellest J. Aaviksoo tsitaadist, kuidas nende arvates saaks peatada Eestis nn "ajude väljavool" ja mida nad arvavad mis juhtub, kui edasiränne teistesse riikidesse ei peatu?

Rahvas suhtus Haridus- ja Teadusministri väljaütlemisse üsna kriitiliselt. Vastanud nägid, et antud olukorras saaks palju ära teha

nii valitsus, kui ka haridusministeerium. Kuulivalangu alla sattus uus haridusreform, mida hakatakse ellu viima. Inimesed on kindlad, et see muudab olukorda veelgi halvemaks, sest osad ettekirjutused on üsna mõeldamatud. Nähtakse probleemi ka tööturul, Eestis pole piisavalt töökohti. Noor kes lõpetab ülikooli, ei saa töökohta, sest seda pole tööturul talle pakkuda. Ning tema ainukeseks võimaluseks on oma asjad pakkida ja Eestist lahkuda, sest siin omandatud haridusega tööd ei saa. Osad inimesed ei taha enam poliitiku- te suust midagi kuulda, sest see on puhas lollus, mis nende suust tuleb.

Kui valitsus ei näe min- geid võimalusi, et seda olukor- da muuta, siis milliseid võima- lusi näevad tavakodanikud?

Kuigi inimesed on kõrghariduse reformide suhtes kriitilised, mõistavad nad, et kõrgharidust tuleb reformida. Inimesed leiavad, et meil on piisavalt andekaid noori ja häid õppejõude, kuid tase on madal. Ja tihti võib juhtuda, et noortel pole-

gi võimalust soovitud eriala siin õp- pida, sest meie ülikoolid ei võimalda seda. Rahvas näeb, et palga tõstmine ja töökohtade garanteerimine võiks vähendada väljarändamist.

Kuid millist mõju avaldab see Eestile, kui noorte väljaränne ei peatu? Kodanikud on selgel arva- musel, et Eesti andekate noorte osa- kaal väheneb, neile pannakse käpp peale juba välismaal ja tagasituleku mõtet neil ilmselgelt pole, sest miks tulla tagasi, kui siin pole võimalik tööle asuda. Suureks probleemiks on rahva arvates ka kultuuri ja eest- luse hääbumine, sest põlvkond kes meie rahvuskultuuri ja riiki edasi peaksid viima on kodumaalt lahku- nud ja selle jäädavalt unustanud. Ehk peaks valitsus mõtlema laia- haardelisemalt ja püüdma mida- gi teha, et seda olukorda vältida, mitte hõigata läbi meediakanalite: "VALITSUS EI SAA MIDAGI TEHA!"

Mario Kekišev, XI kl

Koolimööbel eriti ebamugav

Koolis peab paratamatult suurema osa ajast istuma. See on väga tüü- tu, eriti veel siis, kui toolid on eba- mugavad. Näiteks mõnes klassis toolid krigisevad ning seljatugi ja istmikplaat moodustavad täisnurga. Saksa keele klassis kolmandal kor- rusel on isegi selline pink, kus an- tud nurk on täisnurgast väiksemgi. Õpetajad panevad tihti tunnis õpi-

lastele pahaks, et nad kõõluvad toolidel ning istuvad ebakorrektses asendis. Probleem seisneb selles, et õpilane ei suuda pidevalt tardunult püsida mingis kindlas poosis – just meie kooli toolid ei soosi seda. Mit- te kõik pingid pole halvad, näiteks matemaatikaklassi (kolmandal kor- rusel) mööblil pole väga vigagi. Asend, millesse täisnurkne plaattool

õpilase istuma sunnib, on vigane. Põhimõte ei seisne mitte nii- võrd ebamugavuses, kuivõrd õp- puri tervises – sellistel toolidel päevast päeva tunde istudes on garanteeritud, et tekivad tervis- likud probleemid selja ja rühiga.

Markus Lelle, XII kl